

Paranoia Agent vol. 1-4 [4 DVD]

Paranoia Agent vol. 1-4 [4 DVD]

Med

Paranoia Agent begår regissør Satoshi Kon en genistrek i følge vår anmelder. Gjennom 13 episoder får vi et innblikk i mangfoldet Tokyo byr på - det er både skremmende og fascinerende.

Mousou dairinin

Satoshi Kon, Takuji Endo

WoWow, Madhouse

2004

Ozon Media, Sandrew Metronome

16:9 Fullskjerm

Dolby Digital 2.0

320 min.

2

7

En storbysymfoni

Tokyo, nåtid. Det er en vakker dag i en av verdens mest tettbefolkede storbyer. Det er mennesker overalt. På toget, i gatene. Alle snakker de i mobiltelefoner, mens de utfører sine personlige gjøremål og ritualer. En lastebilsjåfør kjører inn til siden og stopper. Han ringer kona, og sier han sitter fast i rushtrafikken. En gammel og senil mann sitter mumlende på parkeringsplassen utenfor sykehuset. Foran seg har han skrevet et enormt og komplisert regnestykke. De hvite krittstrekene skaper en sterk kontrast fra den sorte asfalten. Ikke langt unna, opplever en ung kvinne et enormt press fra sjefen sin. Det var nemlig hun, Tsukiko Sagi, som designet den populære kosebamsen Maromi. Hvem hadde vel trodd at hun skulle skape en gullgruve? En merkevare som skulle strekke seg fra drikkekopper og ryggsekker til egne TV-show. Det er bare ett problem. Maromi hører fortiden til, og Tsukiko må finne opp en enda søtere hjerteknuser. For å beholde sitt gode rykte og ære, må hun rett og slett overgå sin forrige suksess. Hun har bare noen dager på seg til kosedyret skal i produksjon. Hun er helt tom for ideer. Hun jobber overtid.

Når hun bestemmer seg for å gi seg, har natten lagt sitt mørke teppe over Tokyo. Tsukiko liker ikke mørket. Så når lyktestolpene rundt henne slukner begynner hun å løpe. En merkelig lyd nærmer seg i det fjerne. Den blir høyere og høyere. Rulleskøyter. Den unge designeren snubler og skrubber kneet stygt. Hun gråter. Prøver å plukke opp tingene sine. Noe nærmer seg i høy hastighet. Tsukiko ser seg over skulderen. Bak henne kommer en ung gutt susende mot henne. På hodet har han en rød baseballcaps, og i hånden holder han et gyllent balltre. Han hever det, og slår den stakkars designeren hardt i hodet før han igjen forsvinner i mørket...

Angriperen blir fort et fenomen. Med sitt gyldne våpen berører han mange menneskers liv. Ikke bare sine ofre, men også menneskene rundt dem. Et godt eksempel er de to politietterforskerne som får saken i fanget. Det er ganske krevende å jakte på en urban legende. En mytisk person med like mange/like få motiver som han har utseender.

Men animé-serien

Paranoia Agent treffer ikke bare som thriller. En uskyldig datter finner et skjult kamera på rommet sitt. En pedofil far med enorm skyldfølelse blir økonomisk presset av gangstere. En overarbeidet politimann med magesår kommer utmattet hjem etter en uke på kontoret. I spisestuen finner han sin kone sittende med en syv dager gammel middag. Ensomheten har gjort henne gal. En schizofren vikar lever et dobbeltliv som call-girl. Da hun finner sin rette i en kollega og vil gifte seg får hun enorme problemer med å forlate sitt andre liv og kunder. For ikke å snakke om de tre menneskene som inngår en selvmordspakt over nettet. Hva skjer hvis de mener alvor og treffes? Hva hvis en av dem er ei 10 år gammel jente?

Paranoia Agent er absolutt ikke noe for sarte sjeler. Ikke fordi den er spesielt voldelig eller spekulativ. Den er rett og slett usminket, nøktern og stappfull av realistiske karakterer. Det presenteres et nåtidens Japan. Et spennende, høyteknologisk land, fullt av energi og liv. Et land stappet av overarbeidede og stressede mennesker der tallene på selvmord og psykiske lidelser er ildrøde.

Man kan ikke annet en å bli fascinert. Fascinert over ærligheten mesterregissør Satoshi Kon (*Perfect Blue* (1997), *Tokyo Godfathers* (2003) og *Paprika* (2006)) utstråler når han framstiller hjemlandet sitt. Han er både objektiv og kritisk, men tillater seg selv også et lite glimt i øyet. En ung jente ønsker desperat å dø, mens hennes to eldre venner grubler over hvordan de skal sabotere henne uten å måtte fremskyve sin egen bortgang noe mer enn overhode nødvendig. Det hele fremstilles som en familietur i solen. Den 10 år gamle jenta med sine naive tanker på livet og dets innhold, blir barnet. De to vennene hennes, den deprimerede homofile med kjærlighetssorg, og den dødssyke gamle mannen, fungerer etter hvert som foreldre. Bånd knyttes og blir med tiden sterke. Hysterisk morsomme hendelser oppstår, som gjør fallhøyden til seeren enda større når alvoret siver igjennom.

Satoshi Kon er en ballansens mester!

Animasjonene holder den samme høye kvaliteten som alle Kons tidligere og senere filmer. Bevegelsene er realistiske og menneskelige. Det samme gjelder ansiktsuttrykk og grimaser. Ingen overdimensjonerte svettedråper eller andre karakteristiske virkemidler er med i denne animé-serien. Bortsett fra kanskje et par steder, og da med et dypere formål. Tegningene er vakre, men allikevel enkle og virkelighetstro. Det er japanere vi møter, og de ser ut deretter. Det er

små detaljer overalt, og dette går igjen i miljøene også. Dette er Tokyo, hovedstaden i Japan. Kjente gater nevnes og besøkes. Sjåføren sitter på høyre side av bilen, samt andre matvaner og i det hele tatt andre væremåter og skikker. Alt like godt skildret. Den kjente Susumu Hirasawa (musikkansvarlig i *Paprika*) står bak musikken, og hans elektroniske og svært alternative toner forsterker den psykologiske stemningen i serien.

Som i alle regissør Kons filmer holder han også her hardt fast i det kjente begrepet ?Show, not tell?. Det er karakterenes små og store handlinger som fører seeren videre. Ikke hva de sier. Jo lenger ut i serien man kommer, desto dypere dykker man som seer. Episodene skildrer da ikke lenger hverdagen, snarere følelsene og tankene den fører med seg. Med dette forandrer også tegnestilen seg. Et lysende eksempel er et politiforhør av en mistenkt guttunge. Guttungen påstår han er en legendarisk kriger, som er på et heroisk korstog for å utslette kilden til all ondskap. Guttungen er nemlig besatt av et kjent fantasy-rollespill. For i det hele tatt å forstå noe som helst må derfor de to politimennene selv ta del i rollespillet. Plutselig er man i en helt annen verden der alt kan skje. Ansiktsuttrykk og bevegelser blir plutselig overdrevne og tullede. Tegnekvaliteten er plutselig middelmådig. Alt nøye gjennomtenkt for å skape en typisk, masseprodusert japansk fantasy-klisje. Glimt i øyet! Dette går selvsagt over når forhøret er ferdig.

Utgivelsen:

Utgivelsen inneholder fire DVD-er, fire volumer, som sammen er den komplette TV-serien på 13 episoder. Alle særegne og underholdene på hver sin måte. Både bilde og lyd holder høy kvalitet. Den engelske dubbingen er egentlig veldig god. En liten ripe i lakken (som ikke er Satoshi Kon eller Studio Madhouse sin feil) er den noe enkle tekstingen. Jeg skulle gjerne likt å se skilt bli oversatt i fremtiden, siden de kan inneholde detaljer som er viktige for handlingen. Noen form for bonusmaterieell er det dessverre ikke.

Paranoia Agent er på alle måter superb. Som serie er den ikke bare spennende og underholdende. Den ligger også helt på toppen når det gjelder å beskrive karakterer og deres sjel liv. Det er egentlig veldig få verk i filmhistorien som faktisk treffer så bra på dette punktet. Som regissør av animé vil jeg si at Satoshi Kon ligger helt oppunder veteran og mesterregissør Hayao Miyazaki. De to er på mange måter veldig forskjellige, men begge to har en tendens til å levere vakker og kompleks kunst. Hver gang. Bare det å sammenligne Kon med Miyazaki er jo grunn nok til å sjekke ut *Paranoia Agent*!

Anmeldt av Kristian D. Laache, 19.06.10

Paranoia Agent trailer:

Relaterte utgivelser:

[Paprika](#)

Ja

[ParanoiaAgent_cover;](#)